

ת"פ 10127/09/22 - מדינת ישראל נגד פלוני - בעצמו, שי חננשוילי (עצור/אסיר בפיקוח) - לא בעניינו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 10127-09-22 מדינת ישראל נ' פלוני ואח'

לפני בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן
המאשימה מדינת ישראל
נגד הנאשמים ע"י ב"כ עוה"ד רמה קלימי ועוה"ד איריס ספיר
1. פלוני - בעצמו
ע"י ב"כ עוה"ד רן אבינועם בשם עוה"ד הילה טל
2. שי חננשוילי (עצור/אסיר בפיקוח) - לא בעניינו

גזר דין - לנאשם 1

רקע

- הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של **סיוע להתפרצות למקום מגורים או תפילה וביצוע גניבה** לפי סעיף 406(ב) ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), **סיוע לגניבה** לפי סעיף 384 לחוק העונשין ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.
- כפי העולה מעובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי היה בית העסק "פלאפל ירוק" בבעלות משפחתה של המתלוננת. בין המתלוננת ומשפחתה לבין נאשם 2 קיימת הכירות מוקדמת. בתאריך 25.08.22 בשעה 23:40 הגיעו הנאשמים ברכב לרחוב הסמוך לביתה של המתלוננת, כאשר הנאשם נהג ברכב ולצידו נאשם 2, כאשר נאשם 2 הצטייד בכלי פריצה מסוגים שונים, במעמד זה בחנו הנאשמים את האזור בכך שנסעו מספר פעמים סביב הבית וביצעו תצפיות. בהמשך נכנס נאשם 2 לחצר הבית בעוד הנאשם נשאר ברכב ונאשם 2 דפק בדלת בכדי לוודא שבבית אין אף אחד, בעוד הנאשם נשאר ברכב ותצפת.
- נאשם 2 וידא שאין אף אחד בבית, הוא נכנס לבית בכך שעלה על מספר כסאות פלסטיק, קרע רשת חלון השירותים שבר באמצעות מברג את החלון ונכנס פנימה בכוונה לבצע גניבה. הנאשם נטל מהבית למעלה מ 30,000 ₪ במזומן וכן שרשראות פנינים ויצא מהבית אז נעצר ביחד עם הרכוש, על ידי שוטרים שהגיעו למקום.
- ביום 16.01.23 הציגו הצדדים הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו,

עמוד 1

לבקשת ב"כ הנאשם הופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן לעניין העונש. המאשימה הצהירה שעמדתה למאסר בפועל.

עניינו של נאשם 2 הועבר לבית המשפט הקהילתי לאחר שנמצא מתאים להליך זה.

תסקיר שירות מבחן

4. בתסקיר מיום **04.06.23** סקר שירות המבחן תולדות חייו של הנאשם, בן 65 גרוש אב ל 8 ילדים, מזה כ 7 שנים אינו עובד בשל מצב רפואי, מתקיים מקצבת ביטוח לאומי, מתגורר בגפו בדירת עמידר. במסגרת תיק המעצר שוהה בתנאים מגבילים מספר חודשים.

משפחתו הגרעינית של הנאשם מורכבת כאמור מ 8 ילדים מארבע נשים שונות עימן ניהל הנאשם מערכות יחסים בפרקי זמן שונים. מלבד 2 בנותיו מנישואיו הראשונים אינו מצוי בקשר עם שאר ילדיו. הנאשם חווה מצוקה כלכלית וחוסר יכולת לכלכל עצמו בקניית מוצרי בסיס, בנוסף מצוי בחובות לגופים שונים. הנאשם מצוי במצב רפואי מורכב בתחום הנפשי, נוטל טיפול תרופתי ומשתף פעולה.

הנאשם נעדר עבר פלילי קודם, בנוגע לעבירה נשוא תיק זה טען ששותפו ניצל מצבו הנפשי הרגיש, מציין שההיכרות עם השותף החלה במסגרת אשפוזו באותה מחלקה עם אביו של השותף במרכז לבריאות הנפש. הנאשם הודה במיחוס לו ומתאר שהתבקש על ידי שותפו לנהוג ברכבו, ביקש ממנו שיעזור לו כחבר, לטענתו לא ידע היעד ומטרת הנסיעה, כאשר השותף ביקש ממנו לעצור בסמוך לבית הבין שמדובר במעשה פסול שאינו רוצה לקחת בו חלק, באותו מעמד התקשה לפעול כנגדו שכן לא היה מאוזן מבחינה נפשית. הנאשם ציין שמבין חומרת המעשה ומגנה כל פגיעה במרחב פרטי של אחר. הביע צער על כך שלקח חלק בביצוע העבירה.

שירות המבחן העריך שקיים סיכון תוך שציין שהנאשם מתקשה להתמיד במסגרות ובמערכות יחסים, מצבו הנפשי מורכב, מצוי במצב כלכלי קשה, נעדר רשת תמיכה משפחתית וכן נוטה להציג עצמו כחלש ובעת היותו לא מאוזן עשוי להיקלע למצבים שבהם נגרר ללא הפעלת שיקול דעת. בהערכת גורמי הסיכוי ציין שירות המבחן, שהנאשם נעדר עבר פלילי, אינו בעל מאפיינים עבריינים, בעל יכולת ביטוי והבעה טובים. מבין חומרת מעשיו והשלכות מעשיו, הבין משמעות הפגיעה באחר בשל מעשיו. בעל מוטיבציה לשינוי מצבו החברתי, כלכלי ונפשי.

לאור האמור בחן שירות המבחן אופציה לשילוב הנאשם בקבוצה טיפולית, הנאשם נכח במפגש הכוון אך ניכר כי נוצר קושי למצוא מקומו בקבוצה, שלא מסיבות הקשורות בהתנהלותו של הנאשם ולכן לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית לגביו.

יחד עם זאת ציין שירות המבחן שהנאשם זקוק למענה נוכח מצבו הנפשי והכלכלי, צוין שנמצא בעיצומו של הליך לקבלת סל שיקום שעשוי להטיב עימו ולסייע לו במצבו הנפשי וקשייו היומיומיים.

לעניין העונש, ציין שירות המבחן מצבו המורכב של הנאשם, קשייו הכלכליים המשמעותיים, המענים הניתנים בקהילה לצורך התמודדותו עם מצבו. לפיכך, סבר שירות המבחן שהנאשם יתקשה להתחייב לענישה מוחשית הכוללת של"צ ונוכח הרקע לביצוע העבירה יש צורך במענה מתאים לצרכיו. לפיכך המליץ שירות המבחן על

הטלת צו מבחן וכן ענישה צופה פני עתיד.

טיעוני הצדדים

5. **ב"כ המאשימה**, עמדה על נסיבות כתב האישום וחלקו של הנאשם באירוע כמו כן ציינה הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם.
6. **ב"כ המאשימה**, הדגישה שההתפרצות נעשתה בשעת לילה כאשר הסיכוי להימצאות בני הבית בשעה זו גבוה, כמו כן ציינה שהסיוע של הנאשם היה אקטיבי, הן בהגעה למקום והן בתפקידו כמתצפת. בנוסף הדגישה המאשימה, שלאירוע קדם תכנון מוקפד והיערכות מוקדמת לה היה שותף הנאשם.
7. המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין 9 ל 18 חודשים וזאת נוכח העובדה שמדובר בסיוע להתפרצות ולאור נסיבות ביצוע העבירה. המאשימה ציינה כי המבצע העיקרי נאשם 2 שולב בבית משפט קהילתי אולם הנאשם הנדון לא ביקש להשתלב במתווה הקהילתי ואין כל המלצה לשלבו בהליך טיפולי. עוד ציינה המאשימה, שהנאשם נעדר עבר פלילי אך כאמור לא נבחן בעניינו הליך טיפולי כלשהו ולכן המלצתו של שירות המבחן אינה ברורה וזאת נוכח חומרת העבירה. המאשימה ביקשה למקם עונשו של הנאשם ברף התחתון וזאת בצירוף ענישה נלווית.
8. **ב"כ הנאשם** ביקשה לחדד שכתב האישום תוקן באופן משמעותי וכי אין מדובר במקרה זה בביצוע בצוותא, אלא חלקו של הנאשם באירוע התמצה בסיוע בלבד ויש לתת לכך את הדעת בעת גזירת עונשו.
9. מתחם הענישה לו עתרה המאשימה חורג לחומרא ממתחמי הענישה הנקבעים בעבירת הסיוע. עתירה לרף תחתון של 9 חודשי מאסר בפועל הינה במקרה ומדובר במבצע עיקרי בנסיבות חמורות, ב"כ הנאשם עתרה לקביעת מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות וביקשה למקם עונשו של הנאשם בתחתית המתחם וזאת בהתאם להמלצת שירות המבחן.
10. לחילופין טענה שאם יקבע מתחם שהרף התחתון הינו מאסר בעבודות שירות, יש לחרוג מהמתחם נוכח סיכוי שיקום וכן בשל הקרבה לסייג של מחלת נפש. לטענת ב"כ הנאשם, כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב במצבו הנפשי של הנאשם כמו כן יש להתחשב בכך בעת מיקום עונשו של הנאשם ובעת חריגה ממתחם הענישה שנקבע. ב"כ הנאשם הפנתה לפסיקה כתימוכין לטענותיה. ב"כ הנאשם, ציינה כי הנאשם בעל רקע נפשי מורכב, מצבו פורט בהרחבה בתסקיר שהוגש ואין כל מחלוקת בעניין זה.
11. ב"כ הנאשם פירטה נסיבות ביצוע העבירה וחיידה שבכתב האישום אין כל זכר לעבירה של קשירת קשר, תכנון מוקדם או עבירה שנעשתה בתחכום מיוחד ולטענתה מדובר בעבירה שבוצעה ללא תחכום או תכנון כלשהו, הנאשם נסע ברכב וחיכה ברכב, חלקו של הנאשם היה פסיבי.
12. ב"כ הנאשם הדגישה שהנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו, הוא אומנם ציין שלא ידע שמסיע את נאשם 2 לצורך ביצוע עבירה ומכאן יש חיבור למצבו הנפשי, הנאשם מסביר לשירות המבחן המוגבלות שלו, הוא אינו מבקש לחזור בו מהודאתו. עניין זה ממחיש את המורכבות ביכולתו של הנאשם להבין מעשיו באותו הרגע.
13. בנוסף הדגישה כי הנאשם בן 65 נעדר עבר פלילי ששיתף פעולה עם ההליך הפלילי החל משלב החקירה

והקשר עם שירות המבחן וההליך הטיפולי-שיקומי שעובר נוכח מצבו הנפשי המורכב. חומרת העבירה עמדה לנגד עיניו של שירות המבחן בעת מתן המלצתו בנוגע לנאשם אולם נוכח נסיבותיו המורכבות של הנאשם כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר ממליץ להטיל עליו עונש צופה פני עתיד. בנוסף הדגישה באת כוחו של הנאשם, כי במהלך ניהול ההליך היה עצור הנאשם כחודש ימים לאחר מכן שהה במעצר באיזוק כ 7 חודשים שלאחריהם שהה בתנאים מגבילים.

14. באשר לטענת המאשימה כי שירות המבחן עשה לנאשם "תכנית כבקשתך", הואיל והיה לו קשה לשהות בקבוצה, הפנתה למפורט בתסקיר שירות המבחן ולמפגש שנערך לנאשם והדיווח מהקבוצה ולבסוף מסקנת שירות המבחן כי אינו בא בהמלצה טיפולית, לא בשל התנהלות הנאשם אלא מסיבות אובייקטיביות ולאחר שכלל הטענות נבדקו. הפנתה למצבו הכלכלי הקשה וביקשה להתחשב ברכיב זה לעניין הטלת קנס. כמו כן, ציינה כי הרכוש נתפס והושב לבעלים.

15. הנאשם בדברו האחרון, הביע חרטה, מצר על המעשה והמצב אליו הגיע, מסר כי משוכנע שלא יחזור לבצע מעשים דומים.

דין והכרעה

16. על פי תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם בין סוג ומידת העונש שיוטל על הנאשם. בעת קביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט שוקל נסיבות ביצוע העבירה, הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה באותו הערך וכן בחינת מדיניות הענישה הנוהגת.

17. הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה מהעבירות שבוצעו על ידי הנאשם הינו שמירה על קניינו של הפרט ובטחונו האישי של הפרט, מידת הפגיעה בערך המוגן הינה ברף הבינוני- נמוך בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות.

18. בכלל הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, שקלתי לחומרא, את העובדה כי סייע לאחר להתפרץ לבית מגורים ולגנוב משם רכוש, תפקידו של הנאשם התמצה בעיקר בנהיגה ברכב ובכך שתצפת על הבית. יש לציין כי הנאשם האחר הוא זה אשר ביצע בפועל את עבירות ההתפרצות והגניבה.

19. לעניין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות עבירות התפרצות מסוג זה, והצורך בהתייחסות שיפוטית הולמת, ראו הנאמר בבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.10), הדברים נאמרו אמנם במסגרת הליכי מעצר, ואולם כוחם יפה אף לסוגיית הענישה: "... חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

וכן ראו דברי כב' השופט ח' מלצר בע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אואזנה** (31.12.08): "כינוי עבירות של פריצה

וגניבה מבתיים, רק כ"עבירות נגד הרכוש" (כפי שמקובל לקרוא לעבירות מסוג זה), הינה הגדרה מוטעית. זאת מאחר שפריצה לביתו של אדם, טומנת בחובה לעיתים קרובות לא רק נזק כלכלי רב, אלא גם צער ועוגמת הנפש הנגרמים לקרבנות של עבירות אלה. הנה כי כן, אין מדובר בעבירות נגד רכוש גרידא, אלא בעבירות המפרות את פרטיותו של האדם בצורה הגבוהה ביותר... ברגע שביתו של אדם נפרץ, תחושת חוסר אונים וחוסר ביטחון ממלאת את ליבו. הנה כי כן, הפריצה אינה רק לבית - מבחינה פיזית, אלא בעיקרה חדירה לתוך התא האישי-משפחתי השמור ביותר של האדם".

20. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בגין עבירת התפרצות לדירה וגניבה בנסיבות דומות מעלה מנעד ענישה רחב, כמפורט להלן:

א. רע"פ 689/20 גבאי נ' **מדינת ישראל** (28.01.20) הנאשם הורשע בעבירות התפרצות וגניבה, בכך ששבר את הסורגים המפרידים בין חצר בית לחדר השירות, פתח חלון הזזה נכנס לדירה, גנב תכשיטים וסך של 6,000 ₪, **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין 6 ל 18 חודשי מאסר בפועל**, הנאשם נדון ל 12 חודשי מאסר בפועל, ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחו, תוך שבית המשפט העליון מציין שמדובר בעונש הולם ואינו מחמיר יתר על המידה.

ב. **עפג (חי') 58361-05-21 עיסא פדלי נ' מדינת ישראל** (24.09.21) נדחה ערעור של נאשם, אשר צירף מספר תיקים ביניהם, כתב אישום בו הורשע בעבירות של התפרצות וגניבה, הנאשם התפרץ לבית שכנו באופן שהרים אבן, הניחה בסמוך לחלון בחלק האחורי של הבית, טיפס על האבן, הרים את תריס הגלילה החשמלי של חלון ונכנס דרכו לתוך הבית וחיטט בתוכו וגנב רכוש יקר ערך וכסף מזומן. בית משפט השלום קבע בעניין ההתפרצות והגניבה, **מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם בעל עבר פלילי שאינו מכביד נדון ל 10 חודשי מאסר בפועל בגין כל 3 התיקים. בית המשפט המחוזי דחה הערעור על חומרת העונש תוך שציין כי העונש שהוטל הינו מאוזן וראוי בנסיבות תיק זה.

ג. רע"פ 5240/17 אבו עג'אג'י נ' **מדינת ישראל** (29.06.17) - נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של כניסה לדירת מגורים וגניבה, הנאשם נכנס ביחד עם אחר לדירה בעודו עוטה גרביים על ידיו, בדירה לא היה איש, הנאשם גנב שרשרת זהב בשווי 5,000 ₪. **בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל 18 חודשי מאסר**, הנאשם בעל עבר פלילי קודם, נדון ל 13 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל מאסר מותנה בן 12 חודשים חלק בחופף וחלק במצטבר.

ד. רע"פ 4156/13 **בוחניק נ' מדינת ישראל** (12.6.2013) - הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בהתפרצות למקום מגורים, גניבה והחזקת סמים לצריכה עצמית. בית משפט השלום קבע מתחם העונש ההולם הנע בין 8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל, הנאשם נדון ל- 7 חודשי מאסר, בצירוף ענישה נלווית. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ערעור ההגנה נדחה. נקבע כי מתחם הענישה הראוי **נע בין 12 ל-24 חודשים**. עונשו של הנאשם הועמד על 14 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות לערער נדחתה.

ה. ת"פ (ב"ש) 31895-10-19 **מדינת ישראל נ' מאמו** (21.01.20) הנאשם הורשע בהתאם להודאתו במספר עבירות רכוש שבוצעו באותו לילה, עבירות של כניסה לבית מגורים, הסגת גבול וגניבה. **נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל 24 חודשי מאסר בפועל בצירוף ענישה נלווית**. הנאשם בעל עבר

פלילי קודם בתחום עבירות הרכוש, נדון ל 15 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר מותנה בן 5 חודשים חלק בחופף וחלק במצטבר, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים והפעלת התחייבות.

21. בעניינו יש לציין הבחנה הקיימת בין השותפים למעשה העבירה בעת קביעת מתחם העונש ההולם ראה הנאמר בע"פ 6053/13 פאיז נגד מדינת ישראל (10.04.14) :

"מידת אשמו של נאשם על-פי-רוב אינה זהה בין צדדים שונים לעבירה - מבצע עיקרי, משדל או מסייע. היא גם אינה בהכרח זהה בין מבצעים בצוותא כאשר חלקי הביצוע שונים. העיקרון המנחה מבקש לשמור על יחס הולם בין אשם לבין מתחם...ולפיכך גם כאשר שני נאשמים ביצעו את אותה עבירה, בין כמבצעים בצוותא, בין כצדדים שונים לעבירה - אין הכרח כי ישמר יחס מוגדר מראש של הלימה בין מתחם אחד לאחר".

22. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה;** לא ברור האם קדם לביצוע העבירה תכנון מוקדם. וגם אם למעשה קדם תכנון מוקדם מצד נאשם 2 הרי לא ברור האם הנאשם שבפני היה בסוד העניינים.

ב. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;** כאמור לעיל, במקרים מסוג זה, האירוע עלול להתפתח לעבירת אלימות.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה;** הנאשם סייע לאחר להתפרץ לבית ולגנוב ממנו כסף מזומן ורכוש יקר ערך.

ד. **הסיבות שהובילו את הנאשם לבצע העבירה;** מידת אשמתו של הנאשם; כפי שעלה בתסקיר שירות המבחן הנאשם בעל היסטוריה רפואית נפשית מורכבת, הנאשם ציין בפני שירות המבחן כי בעת ביצוע העבירה היה חסר כוחות להביע התנגדות למעשי שותפו. הנאשם הבין משמעות מעשיו והפסול שבהתנהגותו אך היה חסר יכולת אובייקטיבית לעשות מעשה ולהביע התנגדות.

לאור כל המפורט לעיל, ובשים לב לנסיבות המיוחדות בתיק, חלקו היחסי של הנאשם, מסייע ומצבו הנפשי של הנאשם באותה עת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע ממספר חודשי מאסר על תנאי ועד ל 10 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

23. הנאשם בן 65 נעדר עבר פלילי, בעל עבר רפואי - נפשי מורכב. הנאשם הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו, הביע צער על הפגיעה בפרט.

נסיבות חייו של הנאשם מורכבות, מצוי במצב כלכלי קשה ומורכב, כפי שעלה בתסקיר התקשה שירות המבחן למצוא לנאשם מסגרת טיפולית מתאימה, יש לציין כי הסיבות לכך לא נבעו בשל חוסר שיתוף פעולה מצד הנאשם אלא בשל נסיבות אחרות שאינן קשורות בנאשם.

בחנתי אפשרות להטלת עונש מאסר על הנאשם שירוצה בדרך של עבודת שירות וזאת נוכח הצורך בהרתעת הרבים ועל מנת שלא יעבור מסר מוטעה ביחס לחומרת העבירה, אולם חוות דעת הממונה על עבודות שירות מפרטת כי הנאשם אינו מתאים לריצוי עונש בדרך של עבודת שירות וזאת לאור אי כשירות טוטאלית מבחינה רפואית. עמדה זו חזרה ונשנתה גם בחוות דעת נוספת שהתבקשה על ידי.

בנסיבות אלו מצאתי כי באיזון בין השיקולים השונים, יש לגזור על הנאשם עונש מאסר הצופה פני עתיד כך שניתן בזאת משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם אל מול הצורך בהרתעת הרבים ומיגור עבירות הרכוש. ענישה תמיד הינה אינדיבידואלית ויש להתאימה בנסיבות מקרה קונקרטי לנסיבות העושה והמעשה. בשים לב לנתונים שבפני, הטלת עונש מאסר בפועל יהיה בלתי הולם נוכח חלקו של הנאשם באירוע העבירה ולאור נסיבותיו האישיות.

מצאתי לקבל המלצת התסקיר ולהטיל על הנאשם צו מבחן שיהיה בו כדי לסייע לנאשם בהכוונה נכונה ובמידה ולא ישתף פעולה, ניתן יהיה לגזור עונשו מחדש.

בעניין הסנקציה הכספית, שהינה רכיב חיוני במסגרת ביצוע עבירות רכוש, אני סבור כי יש לתת משקל משמעותי למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם כפי שפורט בתסקיר ובבקשות קודמות שהוגשו במסגרת ההליך המשפטי ונוכח העובדה כי הרכוש נתפס במלואו והושב למתלוננים ולפיכך הרכיב יהיה מתון עד נמוך.

סוף דבר

24. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. צו מבחן למשך שנה מהיום. מובהר לנאשם חובתו לשתף פעולה עם שירות המבחן ככל שיידרש וכי אי שיתוף פעולה עלול להביא להפקעת הצו וגזירת עונשו מחדש.

ב. מאסר על תנאי בן 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירות בהן הורשע או כל עבירת רכוש למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב.

ג. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.24 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

את הקנס ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

• בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.

• מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).

ד. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התחייבות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התחייבות כספית שלא לעבור כל עבירה בה הורשע או כל עבירת רכוש למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב. ההתחייבות תהא לתקופה של שנתיים מהיום ובסך של 5,000 ₪. **[ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול].**

המזכירות תסגור את התיק.

הודעה זכות הערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט' טבת תשפ"ד, 21 דצמבר 2023, בהעדר הצדדים.